

Lovforslag nr. L 156. Fremsat den 11. januar 1989 af industriministeren (Nils Wilhjem)

Forslag

til

Lov om ændring af patentloven

(Ratifikation af Den Europæiske Patentkonvention)

§ 1

I patentloven jf. lovbekendtgørelse nr. 110 af 11. marts 1986, som ændret ved lov nr. 854 af 23. december 1987, indsættes efter § 74:

»Kapitel 10 A

Europæisk Patent

§ 75. Ved europæisk patent forstås et patent, der er meddelt af Den Europæiske Patentmyndighed i henhold til den i München den 5. oktober 1973 indgåede europæiske patentkonvention. Ved europæisk patentansøgning forstås en ansøgning i henhold til denne konvention.

Stk. 2. Der kan meddeles europæiske patenter for Danmark.

Stk. 3. Ansøgning om europæisk patent indleveres til Den Europæiske Patentmyndighed, jf. dog de i § 70 nævnte bestemmelser om hemmeligt patent.

Stk. 4. Bestemmelserne i §§ 76-90 finder anvendelse på europæisk patent for Danmark og på europæisk patentansøgning, som omfatter Danmark.

§ 76. Europæisk patent anses for meddelt, når Den Europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort sin afgørelse herom. Det har samme virkning som patent meddelt af patentmyndigheden her i landet og er undergivet samme bestemmelser som sådant patent, medmindre andet fremgår af §§ 77-90.

§ 77. Et europæisk patent har kun virkning her i landet, såfremt ansøgeren inden for den fastsatte frist til patentmyndigheden her i lan-

det indleverer en oversættelse til dansk af den tekst, med hvilken patentet ifølge Den Europæiske Patentmyndigheds meddelelse til ansøgeren agtes meddelt, og ansøgeren inden for samme frist betaler den fastsatte afgift for trykningen heraf. Træffer Den Europæiske Patentmyndighed afgørelse om opretholdelse af et europæisk patent i ændret affattelse, gælder dette også den således ændrede affattelse.

Stk. 2. Oversættelsen skal holdes tilgængelig for enhver. Er den europæiske patentansøgning endnu ikke offentliggjort af Den Europæiske Patentmyndighed, holdes oversættelsen dog først tilgængelig fra denne offentliggørelse.

Stk. 3. Når oversættelse er indleveret og afgift betalt, og Den Europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort sin afgørelse om at imødekomme patentansøgningen eller om at opretholde det europæiske patent i ændret affattelse, skal patentmyndigheden her i landet udfærdige bekendtgørelse herom. Trykte eksemplarer af oversættelsen skal snarest derefter kunne fås hos patentmyndigheden.

§ 78. Bestemmelserne i § 72, stk. 1, gælder også indlevering af oversættelse og betaling af afgift i henhold til § 77, stk. 1.

Stk. 2. Bestemmes det i henhold til § 72, at indlevering af oversættelse og betaling af afgift som nævnt i § 77, stk. 1, skal anses for rettidig indlevering, skal patentmyndigheden her i landet udfærdige bekendtgørelse herom.

Stk. 3. Den, som, efter at den i § 77, stk. 1, fastsatte frist er udløbet, men inden bekendtgørelse i henhold til stk. 2 er udfærdiget, i god tro har påbegyndt erhvervsmæssig udnyttelse af

opfindelsen her i landet eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil, har ret som anført i § 74, stk. 2 og 3.

§ 79. Bestemmelsen i § 52, stk. 1, nr. 4, gælder for europæiske patenter, såfremt udvidelse er sket, efter at patentet er meddelt.

§ 80. Ophæver Den Europæiske Patentmyndighed helt eller delvis et europæisk patent, skal dette have virkning, som om patentet i tilsvarende omfang er kendt ugyldigt her i landet. Patentmyndigheden her i landet skal udfærdige bekendtgørelse om ophævelsen.

§ 81. For et europæisk patent skal der betales årsafgift til patentmyndigheden her i landet for hvert afgiftsår efter det år, i hvilket Den Europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort sin afgørelse om at imødekomme patentansøgningen.

Stk. 2. Betales der ikke årsafgift for det europæiske patent i overensstemmelse med stk. 1, jf. § 41, finder § 51 tilsvarende anvendelse. For så vidt angår den første årsafgift, forfalder denne dog først 2 måneder fra den dag, patentet er meddelt.

§ 82. En europæisk patentansøgning, for hvilken Den Europæiske Patentmyndighed har fastsat indleveringsdag, har fra denne dag samme virkning her i landet, som en her indleveret ansøgning. Har ansøgningen i henhold til Den Europæiske Patentkonvention prioritet fra en tidligere dag end indleveringsdagen, gælder denne prioritet også her i landet.

Stk. 2. Ved anvendelse af § 2, stk. 2, 2. pkt., skal offentliggørelse af en europæisk patentansøgning i henhold til artikel 93 i Den Europæiske Patentkonvention sidestilles med, at ansøgningen er blevet almindelig tilgængelig i henhold til reglerne i § 22. Det samme gælder offentliggørelse i henhold til konventionens artikel 158, stk. 1, såfremt denne af Den Europæiske Patentmyndighed sidestilles med offentliggørelse i henhold til artikel 93.

§ 83. Når en europæisk patentansøgning er blevet offentliggjort i henhold til Den Europæiske Patentkonvention, og ansøgeren til patentmyndigheden her i landet har indleveret en oversættelse til dansk af patentkravene i den således offentliggjorte ansøgning, skal patentmyndigheden her i landet holde oversættelsen

tilgængelig for enhver og udfærdige bekendtgørelse herom.

Stk. 2. Udnytter nogen uhjemlet erhvervmæssigt en opfindelse, som er genstand for en europæisk patentansøgning, efter at bekendtgørelse er udfærdiget i henhold til stk. 1, og fører ansøgningen til patent for Danmark, gælder bestemmelserne om patentindgreb. I sådanne tilfælde omfatter patentbeskyttelsen dog kun det, som fremgår såvel af de offentliggjorte patentkrav som af patentkravene i henhold til patentet. § 57 gælder dog ikke, ligesom den pågældende kun er pligtig at udrede erstatning for skade i det i § 58, stk. 2, angivne omfang.

Stk. 3. Forældelse af erstatningskrav efter stk. 2 indtræder tidligst 1 år efter, at indsigelsesfristen for det europæiske patent er udløbet, eller efter at Den Europæiske Patentmyndighed har besluttet at opretholde patentet.

§ 84. Tilbagetages en europæisk ansøgning, eller en begæring om, at den skal omfatte Danmark, eller skal ansøgningen eller begæringen i henhold til Den Europæiske Patentkonvention anses for tilbagetaget, og genoptages ansøgningen ikke i henhold til konventionens artikel 121, har dette samme virkning som tilbagetage af en ansøgning hos patentmyndigheden her i landet.

Stk. 2. Såfremt en europæisk patentansøgning er afslået, har dette samme virkning, som om ansøgningen var afslået af patentmyndigheden her i landet.

§ 85. Stemmer de i §§ 77 eller 83 nævnte oversættelser ikke overens med teksten på det sprog, som har været behandlingsproget ved Den Europæiske Patentmyndighed, omfatter patentbeskyttelsen alene det, som fremgår af begge tekster.

Stk. 2. I sager om ugyldighed skal alene teksten på behandlingsproget være afgørende.

§ 86. Indleverer ansøgeren eller patenthave- ren til patentmyndigheden her i landet en rettelse af den i § 77 nævnte oversættelse, og betaler han den for trykning fastsatte afgift, skal den rettede oversættelse træde i stedet for den tidligere indleverede. Den rettede oversættelse skal holdes tilgængelig for enhver, såfremt den oprindelige oversættelse er tilgængelig. Når en sådan rettelse er indleveret, og afgift er betalt rettidigt, udfærdiger patentmyndigheden her i

landet bekendtgørelse om rettelsen, såfremt den oprindelige oversættelse er tilgængelig. Trykte eksemplarer af oversættelsen skal snarest derefter kunne fås hos patentmyndigheden her i landet.

Stk. 2. Indleverer ansøgeren en rettelse af den i § 83 nævnte oversættelse, udfærdiger patentmyndigheden her i landet bekendtgørelse herom og holder den rettede oversættelse tilgængelig for enhver. Når bekendtgørelsen er udfærdiget, træder den rettede oversættelse i stedet for den oprindelige.

Stk. 3. Den, som, da den rettede oversættelse fik gyldighed, i god tro erhvervsmæssigt udnyttede opfindelsen her i landet på en måde, som ifølge den tidligere oversættelse ikke udgjorde indgreb i ansøgerens eller patenthaverens ret, eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil, har ret som anført i § 74, stk. 2 og 3.

§ 87. Genopretter Den Europæiske Patentmyndighed rettighederne for en patenthaver eller patentansøger, som ikke har overholdt en frist, gælder denne afgørelse også her i landet.

Stk. 2. Den, som, efter at tab af rettigheder er indtrådt, men inden Den Europæiske Patentmyndighed har genoprettet rettighederne og udfærdiget bekendtgørelse herom, i god tro har påbegyndt erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen her i landet eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil, har ret som anført i § 74, stk. 2 og 3.

§ 88. Anses en europæisk patentansøgning, som er indleveret til en national patentmyndighed, som tilbagesaget som følge af, at Den Europæiske Patentmyndighed ikke inden for den fastsatte frist har modtaget ansøgningen, skal patentmyndigheden på ansøgerens begæring anse den for konverteret til en ansøgning om patent her i landet, såfremt

- 1) begæringen fremsættes over for den nationale myndighed, som modtog ansøgningen, inden 3 måneder efter at der er givet ansøge-

ren underretning om, at ansøgningen anses for tilbagesaget,

- 2) begæringen indkommer til patentmyndigheden her i landet, inden 20 måneder fra den dag, ansøgningen blev indleveret, eller hvis prioritet er begæret, fra prioritetsdagen og
- 3) ansøgeren inden for en af industriministeren fastsat frist, betaler den fastsatte ansøgningsafgift og indleverer en oversættelse af ansøgningen til dansk.

Stk. 2. Opfylder patentansøgningen Den Europæiske Patentkonventions krav med hensyn til ansøgningens form, skal den godkendes i så henseende.

§ 89. Bestemmelserne i Den Europæiske Patentkonventions artikler 9, 60, 126 og 131 samt i den til konventionen knyttede protokol om retternes kompetence og anerkendelse af afgørelser om retten til at få meddelt et europæisk patent (Anerkendelsesprotokollen) gælder her i landet.

§ 90. Industriministeren fastsætter nærmere regler til gennemførelse af Den Europæiske Patentkonvention og til gennemførelse af bestemmelserne i dette kapitel.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1990.

§ 3

Beføjelser, som efter grundloven tilkommer rigets myndigheder, kan i det omfang, det er fastsat i Den Europæiske Patentkonvention, udøves af de institutioner, der er nævnt i denne konvention.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget skal tilvejebringe hjemmel for Danmarks tiltrædelse af Den Europæiske Patentkonvention vedtaget i München den 5. oktober 1973.

Lovforslag om ratifikation af Den Europæiske Patentkonvention har tidligere været forelagt Folketinget sammen med forslag om ratifikation af Fællesskabets Patentkonvention. Dette har således været tilfældet i folketingssamlingerne 1976-77, 1977-78 og 1980-81. I folketingssamlingerne 1981-82 og 1982-83 blev der fremsat forslag til lov om ændring af patentloven bl.a. med henblik på ratifikation af Den Europæiske Patentkonvention. Disse lovforslag indeholdt ikke forslag om ratifikation af Fællesskabets Patentkonvention. Baggrunden herfor var, at de i folketingssamlingen 1980-81 stedsfundne forhandlinger havde vist, at det med Folketingets daværende sammensætning måtte anses for vanskeligt at opnå den fornødne tilslutning til ratifikation af denne konvention.

Om nævnte behandlinger henvises til Folketingstidende 1976-77 tillæg A sp. 1295 ff og Folketingets Forhandlinger sp. 2716 ff, Folketingstidende 1977-78 tillæg A sp. 1953 ff og Folketingets Forhandlinger sp. 2932 og Folketingstidende 1980-81 tillæg A sp. 2081 og Folketingets Forhandlinger sp. 3721 ff samt beretning afgivet af Folketingets Erhvervsudvalg den 3. august 1981, optrykt i Folketingstidende 1980-81, tillæg B sp. 1537 ff, Folketingstidende 1981-82 tillæg A sp. 789 og Folketingets Forhandlinger sp. 828, og Folketingstidende 1982-83 tillæg A sp. 2123 ff og Folketingets Forhandlinger sp. 5152 ff samt beretning afgivet af Folketingets Erhvervsudvalg den 5. maj 1983, optrykt i Folketingstidende 1982-83, tillæg B sp. 1349 ff.

Det har imidlertid ikke i nævnte folketingsamlinger været muligt at gennemføre forslag om ratifikation af de europæiske patentkonventioner først og fremmest som følge af, at spørgsmålet om ratifikation af konventionerne er omfattet af grundlovens § 20, og at det ikke hidtil i Folketinget har været muligt at tilvejebringe det fornødne flertal på $\frac{2}{3}$ af Folketingets medlemmer for forslaget.

Derimod er patentlovens bestemmelser vedrørende den patenterbare opfindelse (§ 1), kravet om nyhed og opfindeshøjde (§ 2), eneretten (§ 3), patenttiden (§ 40), ugyldiggørelse af et patent (§ 52) samt genoprettelse af rettigheder (§ 72 og § 74) ved lov nr. 264 af 8. juni 1978 bragt i overensstemmelse med bestemmelserne i Den Europæiske Patentkonvention og Fællesskabets Patentkonvention.

Nærværende lovforslag indeholder heller ikke forslag om ratifikation af Fællesskabets Patentkonvention ud fra samme betragtninger, som lå bag beslutningen om at begrænse det i folketingsamlingen 1981-82 fremsatte lovforslag til Den Europæiske Patentkonvention.

Lovforslaget vil ikke få administrative eller økonomiske konsekvenser for kommunerne. Om de økonomiske konsekvenser for staten henvises til afsnit B, pkt. 2.

Den Europæiske Patentkonvention samt protokollerne hertil var medtaget som bilag til det i folketingsamlingen 1980-81 fremsatte lovforslag. Nævnte bilag er af praktiske grunde udeladt ved fremsættelse af nærværende lovforslag.

A. Lovforslaget

Den Europæiske Patentkonvention

Den Europæiske Patentkonvention blev vedtaget på en diplomatisk konference i München i 1973. Konventionen er trådt i kraft i oktober 1977 og er indtil nu ratificeret af følgende 13 vesteuropæiske lande: Belgien, England, Frankrig, Grækenland, Holland, Italien, Liechtenstein, Luxembourg, Schweiz, Spanien, Sverige, Tyskland og Østrig. Af de 21 stater, som deltog i den diplomatisk konference har Danmark, Finland, Irland, Jugoslavien, Monaco, Norge, Portugal og Tyrkiet endnu ikke ratificeret. Portugal har i forbindelse med dets tiltrædelsesforhandlinger med EF forpligtet sig til at ratificere inden udgangen af 1992. Danmark og Irland er de eneste to EF-medlemslande, som endnu ikke er medlem af Den Europæiske Patentorganisation og for hvem, der ikke er fastlagt nogen tiltrædelsesdato. I Irland er

der truffet beslutning om, at der skal fremsættes lovforslag om ratifikation.

Hovedformålet med konventionen er at simplificere og billiggøre udstedelsen af patenter, hvilket sker gennem en fælles ansøgningsprocedure med henblik på opnåelse af patent i flere lande. Samtidig hermed skal Den Europæiske Patentkonvention ses på baggrund af den meget kraftige stigning i antallet af patentansøgninger i 1960'erne og den dermed forøgede arbejdsbyrde for de nationale patentmyndigheder. Et andet af konventionens hovedformål er derfor at rationalisere forbruget af højt kvalificeret arbejdskraft i de nationale patentmyndigheder i forbindelse med udstedelse af patent.

Til opnåelse af disse formål fastlægger Den Europæiske Patentkonvention betingelserne for meddelelse af europæisk patent og de nærmere regler for behandlingsproceduren, ligesom den indeholder organisatoriske bestemmelser om Den Europæiske Patentorganisation, dens organer, disses kompetencefordeling og finansieringen af organisationen.

Efter ikrafttrædelsen af Den Europæiske Patentkonvention er oprettet en europæisk patentorganisation med hovedsæde i München.

Administrationsrådet, hvor hvert tilsluttet land har en repræsentant, er øverste myndighed inden for organisationen, hvis administrative organ er Den Europæiske Patentmyndighed. Den Europæiske Patentkonvention regulerer kun det europæiske patent på ansøgningsstadiet. Når et patent er meddelt af Den Europæiske Patentmyndighed og ikke senere bliver anfægtet, gælder patentet i hvert af de tilsluttede lande, som ansøgeren har designeret ved ansøgningens indlevering. Patentet får i hvert af landene en retsstilling, som om patentet var meddelt af den nationale patentmyndighed, og retsvirkningerne af patentet er som fastsat i de enkelte landes nationale lovgivning, herunder spørgsmålet om ugyldigkendelse, der med respekt af konventionens bestemmelser sker ved de kontraherende landes nationale domstole.

Behandlingen af en europæisk patentansøgning følger nedennævnte retningslinjer:

Ansøgning, der affattes på et af de tre officielle arbejdsprog: engelsk, fransk og tysk, indleveres normalt direkte til Den Europæiske Patentmyndighed. Ved ansøgningens indlevering skal tilkendegives, for hvilke lande der ønskes europæisk patent. Derpå foretages en nyhedsundersøgelse, og nyhedsundersøgelsesrapport udarbejdes indeholdende oplysninger om eventuel allerede kendt teknik på området. Efter at ansøgningen har været offentliggjort sammen med nyhedsundersøgelsesrapporten, foretages patenterbarhedsbedømmelse, hvis ansøgeren ønsker det.

Det patenterbares område adskiller sig som følge af den tilpasning til Den Europæiske Patentkonvention, der gennemførtes ved ændringen af patentloven i 1978, ikke fra gældende dansk ret.

Ustedes der patent, offentliggøres dette på behandlingssproget, idet kravene dog tillige offentliggøres på Den Europæiske Patentorganisations tre officielle sprog. Lande, der ikke har et af disse som officielt sprog kan kræve det europæiske patent oversat til landets eget sprog, for at det skal have retsvirkning for dette land.

Af hensyn til dansk erhvervsliv udnytter lovforslaget fuldtud mulighederne for i henhold til konventionens artikel 65 at kræve oversættelse af det europæiske patent til dansk. Dette betyder, at et europæisk patent først er gyldigt i Danmark, når oversættelsen indleveres.

Den Europæiske Patentmyndighed blev den 1. juni 1978 åbnet for indgivelse af patentansøgninger. Den Europæiske Patentmyndighed har i 1987 modtaget i alt 45.960 ansøgninger. Dette er betydeligt flere end tidligere antaget og det ventes, at det årlige antal nyindleverede ansøgninger fortsat vil stige i løbet af resten af dette århundrede. Udviklingen har endvidere vist, at de engelsksprogede ansøgnings andel nu er nået op på knap 60 pct. af samtlige europæiske patentansøgninger.

Forholdet til grundlovens § 20

En dansk tiltrædelse af Den Europæiske Patentkonvention vil indebære, at Den europæiske Patentmyndighed kan meddele et europæisk patent, der har samme virkning her i landet som et patent meddelt af den danske patentmyndighed.

Den administrative og judicielle kontrol i forbindelse med udstedelsen af disse patenter udøves udelukkende af organer med tilknytning til Den Europæiske Patentmyndighed. På denne baggrund rejstes i forbindelse med patentlovforslaget i 1976-77, der bl.a. angik en ratifikation af Den Europæiske Patentkonvention og Fællesskabets Patentkonvention, spørgsmål om, hvorvidt ratifikation af disse konventioner var omfattet af grundlovens § 20. Resultatet af overvejelserne var, at tiltrædelse af såvel Den Europæiske Patentkonvention som Fællesskabets Patentkonvention måtte anses som værende omfattet af bestemmelserne i grundlovens § 20.

Herefter kræves der til vedtagelse af lovforslagets § 1 vedr. ratifikation af Den Europæiske Patentkonvention et flertal på $\frac{2}{3}$ af Folketingets medlemmer.

B. Betydning og konsekvenser af lovforslaget

1. For Patentdirektoratet

I forventning om, at Den Europæiske Patentkonvention ville blive ratificeret i perioden 1976-83, hvor lovforslag herom, jf. ovenfor, var under behandling i folketinget, blev der i denne periode udvist stor tilbageholdenhed med udvidelse af personalestaben i direktoratet, hvilket sammen med en forøgelse af de enkelte sagers sværhedsgrad resulterede i, at direktoratet i 1984 havde ca. 40.000 patentansøgninger under behandling og en hertil svarende gennemsnitlig ekspeditionstid på 6½ til 7 år.

Direktoratet har siden gennemført en omfattende moderniserings- og effektiviseringsproces. Dette forhold har sammen med en omlægning af afgiftssystemet, indførelse af EDB, en løsning af direktoratets lokalemæssige problemer og tilførsel af personale-mæssige ressourcer medført, at antallet af patentansøgninger under behandling - på trods af en betydelig stigning i det årlige antal ansøgninger - i dag er nedbragt til ca. 34.500 sager og at den gennemsnitlige ekspeditionstid for patentansøgninger er nedbragt til ca. 4½ år.

Dansk ratifikation af Den Europæiske Patentkonvention vil få væsentlig betydning for Patentdirektoratets patensektioner. Direktoratets opgaver vedrørende registrering af varemærker, mønstre og chips bliver ikke berørt af ratifikationen.

På patentområdet forventes det således, at antallet af ansøgninger, som indleveres til Patentdirektoratet, vil falde fra ca. 7.000 til ca. 1.800 ansøgninger årligt efter ratifikation.

Langt den overvejende del af danske patentansøgninger, som ønskes videreført som europæisk patent, forventes forinden indsendt til Patentdirektoratet med henblik på at afprøve muligheden for patentering.

Som følge af ratifikationen vil Patentdirektoratet til gengæld skulle løse et betydeligt antal nye opgaver vedr. registrering og offentliggørelse af europæiske ansøgninger, hvori Danmark er designeret.

Ifølge de foreliggende beregninger forventes Danmark efter tilslutning til Den Europæiske Patentkonvention at blive designeret i ca. 50 pct. af de europæiske patentansøgninger. Med et ansøgningstal på ca. 46.000 vil dette betyde, at Danmark vil blive designeret i ca. 23.000 ansøgninger årligt.

I forbindelse med udstedte europæiske patenter med gyldighed for Danmark skal direktoratet varetage bekendtgørelse af patentudstedelse/udløb/bortfald, administration af årsafgiftssystem, herunder overførelse af årsafgifter til Den Europæiske Patentorganisation, publicering af de europæiske patentskrifter på dansk samt føre dansk patentregister med noteringer af ejerskifte, licens m.v.

Det er fortsat hensigten, at det danske Patentdirektorat på kvalificeret vis skal kunne behandle danske og udenlandske erhvervsvirksomheders ansøgninger om patent med gyldighed for Danmark.

Det kan være vanskeligt præcist at opgøre de økonomiske og personalemæssige konsekvenser af ratifikationen på indeværende tidspunkt. Der vil derfor snarest muligt blive foretaget en nærmere undersøgelse heraf i lyset af nedgangen i antallet af patentansøgninger til Patentdirektoratet sammenholdt med de nye opgaver, som følger af ratifikation, den nødvendige ressourceanvendelse til færdigbehandling af de verserende 34.500 patentansøgninger samt erhvervslivets behov for Patentdirektoratet i forbindelse med ansøgning om patent og udnyttelse af direktoratets videnformidling.

2. Økonomiske konsekvenser

Faldet i antallet af ansøgninger til Patentdirektoratet vil umiddelbart betyde et indtægtstab for direktoratet og nødvendiggøre tilførsel af midler til direktoratet i en overgangsperiode. Da Danmark får del i de løbende årsafgifter for europæiske patenter med gyldighed i Danmark, vil direktoratet igen efter nogle år kunne hvile økonomisk i sig selv. Dette vil indtræde ca. 5 år efter dansk ratifikation, idet patentansøgninger, som indleveres til Den Europæiske Patentmyndighed efter ratifikationen, forventes at være ca. 5 år undervejs inden, der kan udstedes patent.

De midlertidige omkostninger i omstillingsperioden må anses som en nødvendig investering i en fremtid, hvor Danmark kan deltage i det europæiske samarbejde på lige fod med de øvrige lande til gavn for dansk industris internationale konkurrenceevne.

Midlerne i omstillingsperioden vil fremkomme gennem en omprioritering inden for de samlede bevillinger i Industriministeriet.

3. For dansk erhvervsliv

Forslaget om dansk ratifikation af Den Europæiske Patentkonvention skal ses som et alternativt tilbud til dansk erhvervsliv. Ratifikation af Den Europæiske Patentkonvention medfører ingen ændringer i forhold til den eksisterende ansøgningsprocedure for såvel danske som udenlandske erhvervsvirksomheder, som ved indsendelse af ansøgning til Patentdirektoratet vil søge om patent med gyldighed for Danmark.

Tilslutning til Den Europæiske Patentkonvention vil imidlertid for dansk erhvervsliv først og fremmest betyde en billiggørelse og rationalisering af patentansøgningsproceduren, når patent ønskes i flere af de til konventionen tilsluttede lande.

Central patentudstedelse og især udstedelse af et patent med ens ordlyd og indhold for væsentlige dele af Vesteuropa udgør en væsentlig bestanddel af europæisk industripolitik med henblik på at skabe dels en lettelse for landenes industri med hensyn til beskyttelse af opfindelser og dermed en styrkelse af konkurrenceevnen, dels særlig at virke for fremme af de frie varebevægelser. Der er således tale om, at Danmarks industri ved en ratifikation stilles lige med andre landes industri. Dette har også betydning i forbindelse med forberedelserne til, at Det Indre Marked fra 1992 bliver en realitet, som de berørte danske erhverv skal indrette sig på.

Ratifikation af Den Europæiske Patentkonvention vil indebære, at medarbejdere, der er ansat i danske virksomheder, opnår mulighed for at repræsentere virksomheden direkte over for Den Europæiske Patentmyndighed. Herved vil danske virksomheder kunne spare honorar til europæiske patentagenter for ansøgnings indlevering og sagsbehandling. Mindre danske virksomheder, der ikke selv råder over den fornødne patentekspertise inden for virksomheden, vil typisk benytte en dansk patentagent, såfremt virksomheden ønsker at ansøge om europæisk patent. Som forholdene er i dag, skal den danske patentagent have bistand af en udenlandske kollega, der er autoriseret af Den Europæiske Patentmyndighed, hvorved virksomheden også belastes af udgifter til den udenlandske patentagent. Efter en dansk ratifikation kan danske patentagenter selv opnå autorisation hos Den Europæiske Patentmyndighed, og virksomhederne kan derfor opnå en honorarbesparelse.

Endvidere vil der være andre fordele for danske virksomheder, som ønsker patent i en større eller mindre del af Europa. Er Danmark medlem, kan en ansøgningsprocedure indledes på dansk. Dette kan have stor betydning, da man ofte vil være i et tidspres lige op til indlevering af ansøgning om patent.

Også for den del af dansk industri, som på licensbasis benytter patenter udtaget af andre, vil en dansk ratifikation indebære udvidede muligheder. Efter en ratifikation vil flere betydningsfulde patenter være gyldige i Danmark. Dette vil være af stor betydning for danske virksomheder, som, inden de har kræfter til selvstændig produktudvikling, ønsker at erhverve egen know-how og fodfæste på nye markeder gennem produktion og salg på licensbasis. Virksomhederne vil på den måde lettere erhverve licensrettigheder, hvor der allerede er søgt patent, som skal respekteres af andre. Markedsføringen kan derfor ske under gyldig patentbeskyttelse. Det bevirker øget retssikkerhed ved køb og udøvelse af rettigheder.

Som følge af stigningen i antallet af patenter med gyldighed i Danmark vil betydeligt flere patenter på nyeste teknologi foreligge affattet på dansk. Danske iværksættere og virksomheder kan således på det danske sprog gøre sig bekendt med denne teknik, som også kan være en inspirationskilde for udvikling af nye ideer og opfindelser.

4. Erhvervsorganisationernes holdning til lovforslaget

Erhvervsorganisationerne har i forbindelse med de tidligere fremsættelser tiltrådt dansk ratifikation af Den Europæiske Patentkonvention.

Lovforslaget er samtidig med fremsættelse for Folketinget udsendt til høring blandt erhvervsorganisationerne.

Til de enkelte ændringsforslag i lovforslagets §1 bemærkes:

Der foreslås indsat et kapitel 10 A »Europæisk patent« med §§ 76-90.

Til § 75

I paragraffens *stk. 1* gives en definition af udtrykket »europæisk patent«. Herved forstås et patent, der er meddelt af Den Europæiske Patentmyndighed i henhold til Den i München den 5. oktober 1973 indgåede Europæiske Patentkonvention. Ved europæisk patentansøgning forstås en ansøgning i henhold til denne konvention.

Dansk ratifikation af Den Europæiske Patentkonvention vil medføre, at der kan meddeles europæiske patenter for Danmark. En bestemmelse herom er indeholdt i *stk. 2*.

I overensstemmelse med konventionens artikler 75-77 bestemmes det i paragraffens *stk. 3*, at ansøgning om europæisk patent skal indleveres til Den Europæiske Patentmyndighed. Der gælder dog særlige bestemmelser for indlevering af ansøgninger for de i § 70 nævnte opfindelser, der vedrører krigsmateriel. Disse bestemmelser findes i lov nr. 18 af 27. januar 1960 om hemmelige patenter, som ændret ved lov nr. 265 af 8. juni 1978, og som ved et særligt lovforslag foreslås ændret samtidig med patentloven.

Adgangen til at indlevere en europæisk patentansøgning til patentmyndigheden står åben for alle og gælder, uanset om ansøgningen omfatter Danmark eller ej. Konventionen fastsætter frister for patentmyndighedens videresendelse af den europæiske patentansøgning til Den Europæiske Patentmyndighed. Overholdes disse frister ikke, anses ansøgning for tilbagetaget, men ansøgeren får mulighed for at konvertere ansøgningen til en national ansøgning, jf. § 88.

I paragraffens *stk. 4* bestemmes det, at §§ 76-90 finder anvendelse på europæisk patent for Danmark og på europæisk patentansøgning, som omfatter Danmark.

De omhandlede paragraffer indeholder de regler, som er nødvendige, for at europæisk patent for Danmark og en europæisk patentansøgning, der omfatter Danmark, skal få retsvirkning her i landet.

Til § 76

Bestemmelsen har grundlag i konventionens artikel 97, *stk. 4*, og artikel 2. Ifølge sidstnævnte bestemmelse skal et europæisk patent i hver af de kontraherende stater have samme virkning som et nationalt patent meddelt af vedkommende stat, medmindre konventionen bestemmer andet.

Konventionen giver de kontraherende stater mulighed for i deres nationale lovgivning at stille visse betingelser for, at et europæisk patent skal få samme virkning som et nationalt patent eller bevare sin virkning som et sådant. Disse betingelser fremgår af bestemmelserne i §§ 77-81.

Til § 77

Bestemmelsen har grundlag i konventionens artikler 65, 97 og 102. Den tekst, der skal oversættes til dansk, er ikke det færdige patentskrift, men den tekst, med hvilken det europæiske patent agtes meddelt, d.v.s. kravene og patentbeskrivelsen i sin helhed. Denne tekst offentliggøres af Den Europæiske Patentmyndighed, samtidig med at denne bekendtgør sin afgørelse. Nedlægges der indsigelse mod patentet, kan indsigelsen resultere i, at Den Europæiske Patentmyndighed beslutter at opretholde patentet i ændret affattelse, og denne ændrede affattelse skal ligeledes i oversættelse indleveres her i landet.

Ifølge paragraffens *stk. 2* skal oversættelsen holdes tilgængelig for enhver. Dette gælder dog ikke, hvis den europæiske patentansøgning endnu ikke er blevet offentliggjort i henhold til Den Europæiske Patentkonvention. Dette kan forekomme i de tilfælde, hvor Den Europæiske Patentmyndighed når at meddele patent inden 18 måneder efter ansøgningens indleveringsdag eller prioritetsdag, og ansøgningen derfor ikke er blevet offentliggjort inden patentmeddelelsen. I disse tilfælde sker offentliggørelsen ved patentmeddelelsen, og først da skal oversættelsen holdes tilgængelig for enhver.

Det følger af *stk. 3*, at bekendtgørelse om oversættelsen først udfærdiges, når det er klart, at patentet virkelig meddeles eller opretholdes i ændret form.

Til § 78

I denne paragraf er foreslået bestemmelser om genoprettelse af rettigheder, der er gået tabt som følge af, at en frist fastsat i henhold til § 77 er overskredet.

Det bestemmes i paragraffens *stk. 1*, at § 72, *stk. 1*, finder tilsvarende anvendelse på indlevering af oversættelse og betaling af afgift i henhold til § 77.

Blandt betingelserne i § 72 for genoprettelse af rettigheder er kravet om, at overskridelse af en frist skal have medført retstab. Denne betingelse vil altid være opfyldt i de tilfælde, hvor ansøgeren har overskredet en frist fastsat i henhold til § 77, idet den umiddelbare følge heraf vil være, at patentet bliver uden virkning her i landet. Imødekommes en begæring om genoprettelse af rettigheder, skal patentmyndigheden ifølge *stk. 2* udfærdige bekendtgørelse herom, jf. § 74, hvor det bestemmes, at der skal udfærdiges bekendtgørelse om genoprettelse af rettighederne, når en begæring i henhold til §§ 72 eller 73 er imødekommet og en patentansøgning, der er henlagt eller afslået, efter at den er blevet tilgængelig for enhver, som følge deraf skal optages til fortsat behandling. Det samme gælder, hvor et bortfaldet patent skal anses for opretholdt.

Hvis en ansøgning, efter at den er blevet almindelig tilgængelig, er henlagt eller afslået, eller patentet er bortfaldet, hvilket bekendtgøres af patentmyndigheden, vil det område af teknikken, som ansøgningen eller patentet angår, stå til fri rådighed for almenheden, og genoprettelse af rettighederne i henhold til § 72 eller § 73 kræver derfor en ny bekendtgørelse herom.

Paragraffens *stk. 3* indeholder bestemmelser om forbenyttelsesret svarende til bestemmelserne i § 74, *stk. 2* og 3.

Nævnte bestemmelser tager sigte på at beskytte den, der i tillid til, at en patentansøgning var henlagt eller endeligt afslået, eller at et patent var bortfaldet, har påbegyndt erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen, inden det blev bekendtgjort, at rettighederne til ansøgningen eller patentet er genoprettet. Der gives den pågældende mulighed for at fortsætte udnyttelsen, hvis han var i god tro, da denne påbegyndtes.

En tilsvarende bestemmelse findes i patentlovens § 4, hvor forbenyttelsesretten dog er betinget af, at udnyttelsen ikke udgjorde et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren eller nogen fra hvem hans ret hidrører.

Når det her er foreslået at kræve god tro, for at forbenyttelsesretten kan indtræde, skyldes det, at bestemmelserne i § 72 som mønster har bestemmelserne i artikel 122, *stk. 6*, i Den Europæiske Patentkonven-

F. t. l. vedr. patentloven

tion, der stiller krav om god tro. Det bemærkes herved, at et åbenbart misbrug ikke altid vil kunne siges at foreligge, selv om den pågældende ikke var i god tro.

Til § 79

Denne paragraf indeholder en bestemmelse om, hvorledes patentlovens § 52, stk. 1, nr. 4, skal anvendes ved ugyldigkendelse af europæisk patent.

Det fastsættes, at bestemmelsen i § 52, stk. 1, nr. 4, finder anvendelse for europæiske patenter, såfremt udvidelse er sket, efter at patentet er meddelt.

Ifølge § 52, stk. 1, nr. 4, kan et patent ved dom kendes ugyldigt, hvis det er meddelt, uanset at patentbeskyttelsens omfang er udvidet, efter at ansøgningen er godkendt til fremlæggelse. For så vidt angår et europæisk patent, er det imidlertid afgørende, om patentbeskyttelsens omfang er udvidet, efter at patentet er meddelt, idet der først er adgang til at nedlægge indsigelse fra dette tidspunkt. Den Europæiske Patentmyndighed afgør, hvis indsigelse nedlægges, om patentet skal opretholdes uændret eller i ændret affattelse eller skal ophæves. Såfremt patentet opretholdes, og der anlægges sag ved dansk domstol om dets ugyldighed på grund af udvidelse af patentbeskyttelsens omfang, skal derfor tidspunktet for patentets meddelse være afgørende.

Til § 80

Det fremgår af bemærkningerne til § 79, at Den Europæiske Patentmyndighed efter indsigelse helt eller delvis kan ophæve et europæisk patent. Patentet må i så fald ophøre med at have virkning her i landet i tilsvarende omfang, hvorfor det foreslås at sidestilles sådan ophævelse med patentets ugyldigkendelse.

Patentmyndigheden her i landet skal udfærdige bekendtgørelse om ophævelse af et europæisk patent. Dette svarer til patentlovens § 55, hvorefter patentmyndigheden skal udfærdige bekendtgørelse, når et patent er kendt ugyldigt ved endelig dom.

Til § 81

Denne paragraf indeholder bestemmelser om betaling af årsafgift for europæisk patent og om følgerne af, at afgiften ikke betales rettidigt. Bestemmelsen har sit grundlag i konventionens artikel 141.

I *stk. 1* bestemmes, at for at opretholde et europæisk patent skal der til patentmyndigheden her i landet betales en nærmere fastsat afgift for hvert afgiftsår, som begynder efter det år, i hvilket Den Europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort sin afgørelse om at imødekomme patentansøgningen.

235 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

Medens lovens § 41 foreskriver betaling af årsafgift for hvert år regnet fra den dag, patentansøgningen blev indleveret, følger det af konventionen, at nationale årsafgifter for europæisk patent først kan opkræves fra det afgiftsår, som følger efter det år, i hvilket Den Europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort sin afgørelse om at imødekomme patentansøgningen. I ansøgningstiden betales årsafgift til Den Europæiske Patentmyndighed. Fastsættelsen af årsafgifter og andre afgifter henhører under Administrationsrådets kompetence.

I *stk. 2* bestemmes det, at hvis årsafgiften ikke betales i overensstemmelse med stk. 1, finder § 51 tilsvarende anvendelse.

Hvis årsafgift ikke betales i overensstemmelse med § 41, bortfalder patentet i henhold til § 51 fra og med begyndelsen af det afgiftsår, for hvilket afgift ikke er betalt. Denne bestemmelse finder også anvendelse på årsafgift for europæisk patent.

Til § 82

Paragraffen indeholder bestemmelser om retsvirkningen her i landet af en europæisk patentansøgning. Den har grundlag i konventionens artikel 66 og 139.

Ved bestemmelsen i *stk. 1* sidestilles i overensstemmelse med konventionens krav herom europæiske patentansøgninger med nationale ansøgninger. Dette gælder bl.a. i forhold til gældende lovs § 2, idet en europæisk ansøgning, der omfatter Danmark, her i landet skal tages i betragtning ved vurderingen af nyheden af en senere her i landet indgivet national ansøgning.

Som grundlag for anvendelsen af lovens § 2, stk. 2, 2. pkt., bestemmes derfor i paragraffens *stk. 2*, at offentliggørelse i trykt skrift af en europæisk patentansøgning i henhold til artikel 93 i Den Europæiske Patentkonvention sidestilles med, at ansøgningen er blevet almindelig tilgængelig i overensstemmelse med reglerne i § 22.

En international ansøgning, for hvilken Den Europæiske Patentmyndighed er designeret myndighed, skal også tages i betragtning som nyhedshindring her i landet. Dette gælder dog kun, hvis offentliggørelse i henhold til artikel 21 i Patentsamarbejdsstraktaten af Den Europæiske Patentmyndighed sidestilles med offentliggørelse i henhold til artikel 93 i Den Europæiske Patentkonvention.

Disse forhold er reguleret ved konventionens artikel 158, hvorfor der i *stk. 2* er optaget en henvisning til denne bestemmelse.

Til § 83

Denne paragraf indeholder bestemmelser om pro-

visorisk beskyttelse for en europæisk patentansøgning, der fører til patent for Danmark. Bestemmelsen har grundlag i konventionens artikel 67. Oversættelsens almene tilgængelighed, der fastsættes i *stk. 1*, danner grundlag for bestemmelsen i paragraffens *stk. 2*.

Bestemmelserne i § 60, *stk. 1* og *2*, finder tilsvarende anvendelse for europæiske patenter.

Forældelsesreglen i *stk. 3* svarer til lovens § 60, *stk. 3*, dog at forældelsesfristen, for så vidt angår europæiske patenter, må regnes fra indsigelsesfristens udløb eller fra Den Europæiske Patentmyndigheds beslutning om uanset nedlagt indsigelse at opretholde patentet.

Til § 84

I denne bestemmelse foreslås det, at tilbagetagelse af en europæisk patentansøgning, som omfatter Danmark, og afslag på en tilsvarende europæisk patentansøgning skal sidestilles med tilbagetagelse af en national dansk ansøgning. Virkningen indtræder dog kun, når Den Europæiske Patentmyndigheds beslutning om tilbagetagelse eller afslag er endelig.

Der må således ikke foreligge mulighed for genoptagelse af den europæiske patentansøgning med hjemmel i artikel 121 i Den Europæiske Patentkonvention. I denne bestemmelse er der givet adgang til inden en vis kortere frist og mod særskilt afgift at få en afslået ansøgning eller en ansøgning, som er tilbagetaget eller skal anses for tilbagetaget, optaget til fortsat behandling.

Til § 85

Bestemmelsen er affødt af artikel 70, *stk. 3*, i Den Europæiske Patentkonvention. I henhold til denne artikel kan en kontraherende stat bestemme, at patentbeskyttelsen i alle andre tilfælde end i sager om ugyldighed ikke skal omfatte mere, end hvad der fremgår af såvel ordlyden på behandlingssproget som af oversættelsen til den pågældende stats officielle sprog.

Til § 86

Bestemmelsen er en konsekvens af artikel 70, *stk. 4*, i Den Europæiske Patentkonvention. Denne artikel bestemmer, at enhver stat, som indfører en regel som forslaget til § 85, skal tillade ansøgeren eller patenthaveren at indlevere en rettet oversættelse af den europæiske patentansøgning eller det europæiske patent.

Rettelse kan foretages et ubegrænset antal gange;

enhver rettelse skal imidlertid behandles som en oprindelig indleveret oversættelse.

Den i *stk. 3* foreslåede forbenyttelsesret i forhold til en rettet oversættelse er i overensstemmelse med artikel 70, *stk. 4*, i Den Europæiske Patentkonvention og svarer til bestemmelserne i § 74, *stk. 2* og *3*. Der henvises herom til bemærkningerne til § 78.

Til § 87

Det bestemmes i denne paragraf, at Den Europæiske Patentmyndigheds beslutning om genoprettelse af rettighederne med hensyn til en europæisk patentansøgning eller et europæisk patent, som nyder beskyttelse her i landet, også gælder her i landet.

Den Europæiske Patentkonvention indeholder i artikel 122 bestemmelser om genoprettelse af rettigheder, der er fortabt som følge af fristoverskridelser. Herefter kan Den Europæiske Patentmyndighed efter begæring af en ansøger eller patenthaver, der trods udvisning af al den omhu, som de foreliggende omstændigheder tilsagde, har været forhindret i at overholde en frist, og som i umiddelbar følge heraf har lidt tab af rettigheder, genoprette den pågældendes rettigheder.

Bestemmelser svarende hertil er fastsat i §§ 72-74.

Bestemmelsen i *stk. 2* om forbenyttelsesret har hjemmel i konventionens artikel 122, *stk. 6*. Der henvises til § 74, *stk. 2* og *3*, som omtalt ovenfor i bemærkningerne til § 78.

Til § 88

Forslagets § 88 giver regler for konvertering af en europæisk patentansøgning til en national ansøgning.

I § 88, *stk. 1*, foreslås det, at en europæisk patentansøgning, som er indleveret til en national patentmyndighed, og som skal anses som tilbagetaget som følge af, at Den Europæiske Patentmyndighed ikke inden for den fastsatte frist har modtaget ansøgningen fra den nationale myndighed, når visse betingelser er opfyldt, skal anses for konverteret til en ansøgning om patent her i landet. Konvertering kan kun ske efter ansøgerens begæring, og kun hvis de i nr. 1 og 2 nævnte krav er opfyldt.

I artikel 77, *stk. 5*, i Den Europæiske Patentkonvention foreskrives, at en europæisk patentansøgning, som ikke er indkommet til Den Europæiske Patentmyndighed 14 måneder fra indleveringen til en national myndighed eller, hvor prioritet er påberåbt, fra prioritetsdagen, skal anses for tilbagetaget. I medfør af artikel 135 i Den Europæiske Patentkonvention kan en europæisk patentansøgning konver-

teres til en national ansøgning i de tilfælde, hvor en ansøgning anses for tilbagetaget på grund af, at den ikke er indkommet rettidigt til Den Europæiske Patentmyndighed, efter at den er modtaget af den nationale patentmyndighed til viderebefordring.

Da begæring om konvertering skal indgives til den myndighed, der har modtaget patentansøgningen, skal spørgsmålet om overskridelse af fristen eller genoprettelse af rettigheder behandles i medfør af loven i det land, hvor den modtagende myndighed er beliggende.

I konventionens artikel 136 bestemmes, at den nationale myndighed, som har modtaget den europæiske patentansøgning og siden modtager begæring om konvertering af ansøgningen, skal videregive denne begæring ledsaget af en afskrift af ansøgningen til patentmyndighederne i de konventionslande, for hvilke konvertering ønskes. Er begæringen sammen med afskrift af patentansøgningen ikke afsendt inden 20 måneder fra indleveringsdagen eller, hvor prioritet er begæret, fra prioritetsdagen, skal den europæiske patentansøgning ophøre at have den retsvirkning, som tilkommer en europæisk patentansøgning i de pågældende lande.

I overensstemmelse med konventionen foreslås det i stk. 1, nr. 1, at begæring om konvertering skal fremsættes, inden 3 måneder efter at der er givet ansøgeren underretning om, at ansøgningen anses for tilbagetaget, og at begæringen skal indkomme til den danske patentmyndighed inden 20 måneder fra indleveringsdagen eller, hvis prioritet er begæret, fra prioritetsdagen. Denne bestemmelse retter sig til den nationale patentmyndighed, som modtog den europæiske patentansøgning, hvorfor § 72 ikke kan anvendes på 20-måneders fristen.

I henhold til stk. 1, nr. 2, forudsættes det yderligere, at ansøgeren inden for den fastsatte frist betaler ansøgningafgift og indleverer en oversættelse af ansøgningen til dansk.

Bestemmelsen i stk. 2 er udformet i overensstemmelse med artikel 137 i Den Europæiske Patentkonvention. Bestemmelsen kan ikke hindre, at patentmyndigheden, hvor patent søges af en anden end opfinderen, i medfør af § 8, stk. 4, kan kræve, at ansøgeren godtgør sin ret til opfindelsen. Dette er et materielt krav og ikke et krav til ansøgningens form.

Til § 89

§ 89 bestemmer, at visse regler i Den Europæiske Patentkonvention skal have gyldighed her i landet. Det gælder for artikel 9, hvori bestemmes i henhold til hvilken lov og ved hvilke domstole sager mod organisationen skal afgøres, artikel 60, der afgør hvilket lands lov, der gælder i sager om arbejdstageres ret

til at få europæisk patent, artikel 126 om forældelse af afgifter m.v. og artikel 131 om administrativt og retsligt samarbejde mellem Den Europæiske Patentmyndighed og de nationale myndigheder.

Desuden gælder den til konventionen knyttede protokol om retternes kompetence og anerkendelse af afgørelser om retten til at få meddelt europæisk patent (Anerkendelsesprotokollen) her i landet.

Det må anses for unødvendigt også at inddrage protokollen om fortolkningen af konventionens artikel 69 som en del af dansk ret.

Artikel 69 giver regler for omfanget af den beskyttelse, som følger af det europæiske patent. I dansk patentlovgivning findes den tilsvarende regel i patentlovens § 39. Som denne regel skal forstås i henhold til patentlovens forarbejder, og således som reglen anvendes i praksis, må det antages, at der er overensstemmelse mellem Den Europæiske Patentkonvention og patentlovens fastlæggelse af patentbeskyttelsens omfang. Det er således ikke nødvendigt at have en særregel for europæiske patenter i dette spørgsmål.

Til § 90

§ 90 indeholder en bemyndigelse for industriministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser til gennemførelse af Den Europæiske Patentkonvention og de i kapitel 10 A indeholdte bestemmelser.

Til § 2

Paragraffen indeholder bestemmelse om lovens ikrafttræden. Denne er fastsat til 1. januar 1990 for at give Patentdirektoratet den nødvendige tid til at indrette en række administrative procedurer i samarbejde med Den Europæiske Patentmyndighed. Bestemmelsen indebærer, at der ikke inden den angivne dato kan indleveres europæisk patentansøgning, der designerer Danmark.

Til § 3

I § 3 bestemmes det, at beføjelser, som efter grundloven tilkommer rigets myndigheder, i det omfang, det er fastsat i Den Europæiske Patentkonvention, kan udøves af de i denne konvention nævnte institutioner.

Efter gældende ret kan patent for Danmark kun meddeles af danske myndigheder. Efter Den Europæiske Patentkonvention henhører det fortsat under danske domstole at træffe den endelige afgørelse med hensyn til gyldigheden af patenter, der er meddelt for Danmark, samt at afgøre retstvister om sådanne patenters retsvirkninger.

En dansk tiltrædelse af Den Europæiske Patentkonvention vil indebære, at Den Europæiske Patentmyndighed kan meddele et europæisk patent omfattende Danmark. Et sådant patent har samme gyldighed her i landet som et patent meddelt af danske myndigheder.

Lovforslagets § 3 indebærer derfor, at beføjelser, der tilkommer rigets myndigheder, i henhold til grundlovens § 20 overlades til Den Europæiske Patentmyndighed, i det omfang, det følger af de enkelte bestemmelser i konventionen med tilhørende dokumenter.

Gennem Administrationsrådet - og kun på denne måde - har medlemslandene indflydelse på den europæiske myndigheds administrative funktion, herunder de instanser, der behandler klager over myndighedens afgørelser på forskellige stadier af patentansøgningernes behandling. Rådets funktion og beføjelser er fastlagt i konventionens artikler 26-36.

Klager over patentmyndighedens afgørelser kan efter Den Europæiske Patentkonvention indgives til særlige appelkamre, jf. artiklerne 21 og 22 samt artiklerne 106-112. Efter konventionen tilkommer det dog de nationale domstole at træffe den endelige afgørelse om gyldigheden af et meddelt europæisk patent samt i alle tilfælde at afgøre retstvister om patentets retsvirkninger. Konventionens artikel 138 indeholder imidlertid en udtømmende angivelse af de grunde, der kan føre til, at et europæisk patent kendes ugyldigt. Disse svarer til gældende lovs § 52, der i 1978 blev harmoniseret hermed.

De beføjelser, der er tillagt Administrationsrådet, Appellkamrene og Det Udvidede Appellkammer, er fastlagt i konventionen og kan kun udvides eller ændres ved en revision af konventionen, jf. dog artikel 33, stk. 1.

Konventionen indeholder i artikel 172 bestemmelser om, at konventionen kan revideres ved en konference mellem de kontraherende stater. Denne konference forberedes og sammenkaldes af Administrationsrådet og er kun beslutningsdygtig, hvis mindst tre fjerdedele af de kontraherende stater er repræsenteret. Til vedtagelse af en revideret tekst kræves et flertal på mindst tre fjerdedele af de kontraherende stater, der er repræsenteret og deltager i afstemningen.

Med hensyn til forholdet til grundlovens § 20 henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 4

Heri er det fastsat, at kapitel 10 A ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at det på et senere tidspunkt, ved lov vedtaget med fem sjettedel's flertal, kan sættes i kraft her, såfremt der måtte være ønske herom. Patentloven gælder for Færøerne og Grønland. Hjemlen til at gøre undtagelse for Færøerne og Grønland findes i artikel 168 i Den Europæiske Patentkonvention.